

La dansa contemporània com a eina per a la (de)construcció corporal de l'infant a l'escola.

1. Introducció:

- Realització de dansa clàssica durant 10 anys.
- Lesions, frustració corporal de no encaixar en l'arquetip de ballarina.
- Descoberta de la dansa contemporània més flexible.
- Presa de consciència de la necessitat de treballar la percepció corporal des de la infància.

2. Justificació:

- Precoç preocupació dels infants envers la seva imatge corporal.
- Repensar les formes i presències corporals que tenen els infants a l'aula.
- Poca presència de la dansa en el disseny curricular de l'Ed. Primària.

3. Objectius:

- Quins discursos corporals es contemplen en la teoria educativa?
- Quins són els trets fonamentals i estudis que vinculen gènere, dansa, corporalitat i educació?
- La dansa contemporània pot ser una eina per a la re-apropiació de la identitat corporal individual i col·lectiva?

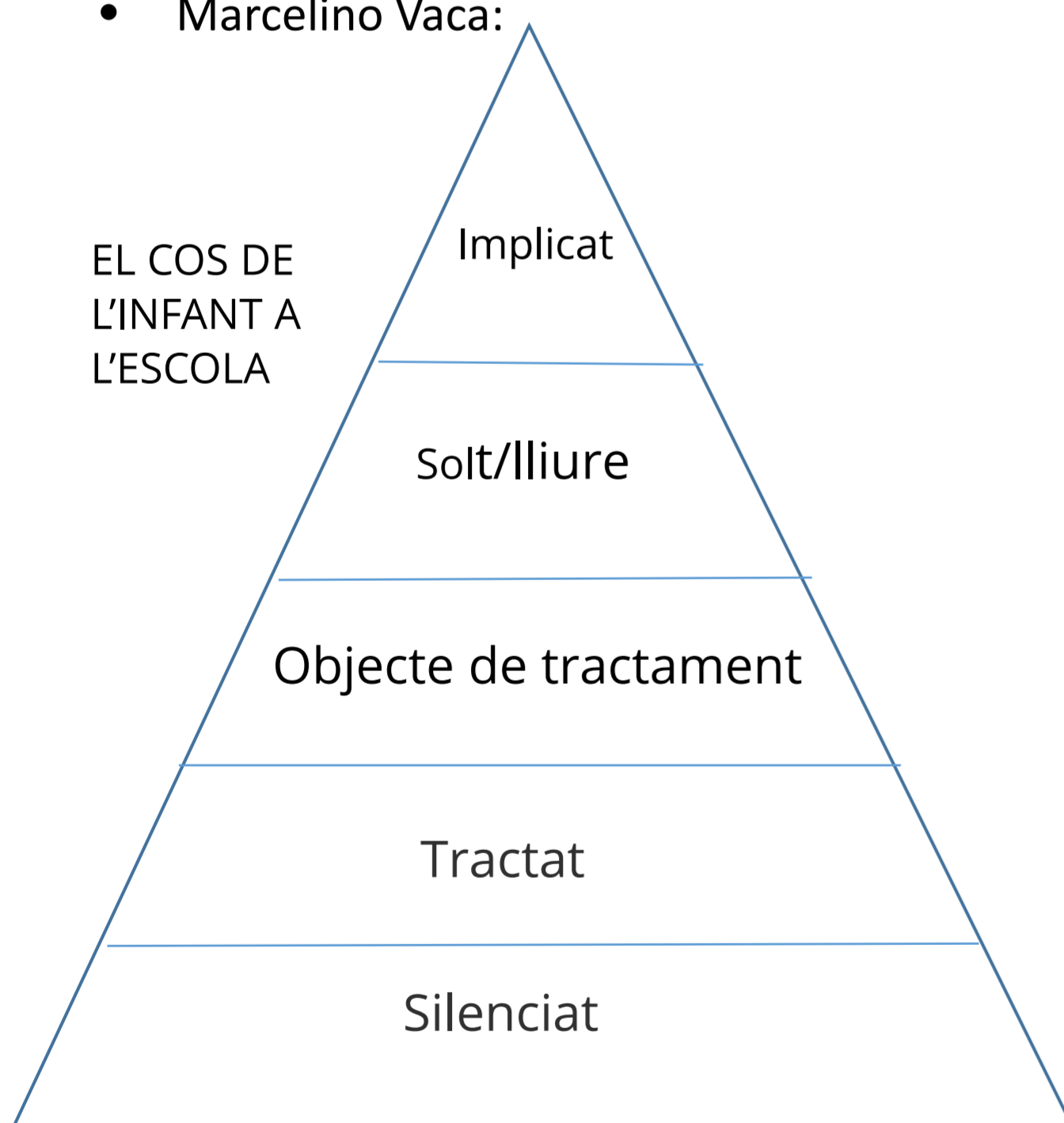
4. Metodologia

- Revisió crítica i actualització teòrica d'un tema específic relacionat amb els continguts formatius del Grau.

5. Marc Teòric

Corporalitat en l'Àmbit educatiu

- Psicomotricitat Henry Wallon (1978).
- Marcelino Vaca:

Corporalitat i perspectiva de gènere

- El cos és lloc de cultura, de socialització, amb normes i codis diferents per cada un dels gèneres.
- Les dominacions envers els cossos no són equitatives segons si aquests són masculins o femenins. Mc Nay (1992)
- Judith Butler estableix que el "gènere" és un concepte performatiu, que es produeix a través del comportament i del discurs.
- Pina Bausch: Trenca amb la rigidesa de la dansa clàssica, emfatitzant l'experiència corporal (individualment i col·lectivament).

Adelaide Festival: Nelken by Tanztheater Wuppertal Pina Bausch. Tony Lewis. 2016

Corporalitat, art i dansa

- Nancy (2005): La Dansa contemporània és una dansa inquieta, pensant, "un pensament en cos".

WALKATIVE. From Mile End to the City, Rosana Antolí

- Laban (1984) i Ossona (1976): La dansa tot i ser un aspecte treballat per la gimnàstica i l'esport, és un art que té l'avantatge d'englobar tot el cos, no potencia la competitivitat i és dotada d'un caràcter discursiu, transformador.

Projectes de dansa implementats:

- Projecte Tàndem a l'Escola Bàrkeno de Barcelona, impulsat per la Fundació la Pedrera i el Mercat de les Flors.

Escola Bàrkeno en un taller de dansa curs 2015-2016

6. Conclusions

- Oferir formació en el pla d'estudis d'Educació, respecte a l'estudi del cos en el desenvolupament de l'infant.
- Apostar per projectes de dansa de qualitat.
- Legitimar i normalitzar diferents realitats corporals.
- L'educació primària ha de procurar que nenes i nens tinguin una bona percepció de la seva imatge corporal, i que aprenguin a apreciar diferents realitats corporals i gestuals. Cal reinventar l'imaginari col·lectiu entorn els cossos i la corporalitat.